

Landbrugsminister og spørge ham selv, hvorledes han som gammel Venstremand, som Parlamentariker kan blive siddende i en Regering, med hvis Chef han er uenig i det Spørgsmaal, som Chefen har gjort til et Kabinetsspørgsmaal, blive siddende i denne Regering, efter at hans Partifører her i Salen har erklæret, at naar Regeringen fastholder det Spørgsmaal og gør det til et Kabinetsspørgsmaal — det var netop Begrundelsen —, saa maa det føre til Kamp blandt Vælgerne? Hvor kan den højtærede Landbrugsminister under saadanne Forhold blive siddende i Regeringen? Hvis det havde været tidligere, og den højtærede Landbrugsminister havde siddet som Venstrefører her i Salen, vilde han have stemplet et andet Medlems Forhold i en Regering under samme Vilkaar som Førræderi mod den Sag, som dette Medlem tidligere havde kæmpet for.

Zahle: Det har dog sin Betydning at faa at vide, hvorledes en Minister er stillet overfor en saa vigtig Sag som Ordningen af vort Forsvarsvæsen. Det antages nu almindeligt, at den højtærede Landbrugsminister ikke alene er uenig med den højtærede Konseilspræsident, men endogsaa staar til Venstre for det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), idet Landbrugsministeren endog er Modstander af de Fløjforter, som det ærede Medlem fra Ringkøbing har hæftet paa Forsvarskommissionens Flertals Plan. Jeg tillader mig direkte at spørge den højtærede Landbrugsminister: Forholder dette sig rigtigt eller ikke?

Det overrasker mig noget at høre, at Konseilspræsidenten har et Kendskab til den udenrigske Situation, som ikke er meddelt Hærudvalget. Udenrigsministeren og Konseilspræsidenten ere komne til Stede i Hærudvalget for ikke saa forfærdelig længe siden og have der tilkendegivet, at de vilde give Hærudvalget de Oplysninger om den udenrigs-politiske Situation, de sad inde med, og som havde været bestemmende for Regeringen, og hvis den højtærede Udenrigsminister ikke den Gang har givet os de Oplysninger, han sad inde med, har den højtærede Udenrigsminister baaret sig højest urigtigt ad. Det var den højtærede Udenrigsministers Hensigt den Gang at paavirke Hærudvalgets Medlemmer, i hvert Fald at give os ren Besked. Naar han saa ikke sagde, hvad han vidste, kunde han umuligt naa sit Formaal. Men naar hans Tilstedeværelse sammen med Konseilspræsidenten ikke har

været aldeles hensigtsløs, gaar jeg ud fra, at Konseilspræsidenten i Dag har taget fejl, da han sagde, at Regeringen sidder inde med Oplysninger om den udenrigs-politiske Situation, som ikke ere meddelt Hærudvalget. Men om de end ikke ere meddelt Hærudvalget, kan jeg ikke antage, at denne Hemmelighedsfuldhed, denne Mysticisme, som skal udbredes om den udenrigs-politiske Stilling — ligesom for Resten det meste af den Slags Mysticisme —, har noget paa sig. Men hvad der i den Henseende er den højtærede Konseilspræsident bekendt, vil dog i hvert Fald blive den højtærede Landbrugsminister bekendt. Indenfor selve Kabinettet kunde der vel gives Meddelelser af den Art. I hvert Fald vil jeg spørge den højtærede Landbrugsminister, om han finder sig vel ved at sidde i et Ministerium, hvis Chef sidder inde med ganske overordentlig vigtige og bestemmende Oplysninger om vor udenrigs-politiske Stilling, som endogsaa ere af den mest afgørende Betydning for Regeringens Stilling til hele Befæstningsspørgsmaalet, og samtidig anser den højtærede Landbrugsminister, sin egen Kollega, for en Mand, hvem han ikke kan betro den Slags Meddelelser. Jeg vil spørge den højtærede Landbrugsminister, om Forholdet er saadan, og om han finder det behageligt og ærefuldt for sig.

Udenrigsministeren (Ahlefeldt-Laurvig): Jeg mødte i Hærudvalget for at give forskellige Oplysninger om de Forhold, der have bevæget mig til saa bestemte, som jeg har gjort, at stille mig sammen med Konseilspræsidenten til Støtte for en Sikring af København baade til Lands og til Vands. Men jeg har ikke der udtalt noget om, at jeg havde givet alle de Grunde, som laa bagved min Viden, og som Konseilspræsidenten og jeg var bekendte med. Jeg har ikke følt mig forpligtet til at sige mere, end jeg sagde, og det vil jeg heller ikke gøre, hvis jeg paa ny skulde blive opfordret til at udtale mine Grunde i Udvalget.

Zahle: Den højtærede Udenrigsminister har i den korte Tid, han har færdedes i det offentlige og politiske Liv her i Landet, paa mig gjort et meget sympatisk Indtryk. Det ønsker jeg at forudsikke den korte Bemærkning, jeg nu gør. Men den højtærede Udenrigsminister kan dog ikke vente, at han har vundet en saadan Autoritet, at vi skulde skifte Overbevisning om et saadant Spørgsmaal som